

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№234

гр. София 30.06.2020г.

Върховният касационен съд на Република България, Четвърто гражданско отделение, в закрито заседание на двадесет и шести юни две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИМИ ФУРНАДЖИЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ВАСИЛКА ИЛИЕВА

ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА

изслуша докладваното от съдията ВАСИЛКА ИЛИЕВА гр. дело №3380/2018г.

Производството е по реда на чл.278, ал.1 ГПК, вр. чл.274, ал.3 ГПК.

С определение №330/01.10.2018г., постановено по настоящото дело, е констатирано, че поставеният в касационното производство въпрос относно характера на срока по чл.27 ЗОПДНПИ /отм./ е идентичен с въпроса по образуваното тълкувателно дело №1/2018г. по описа на ОСГК на ВКС. Тъй като по соченото тълкувателно дело е постановено тълкувателно решение №1 от 4 юни 2020г., отпаднала е пречката за движението на делото, поради което производството следва да бъде възобновено.

Производството пред касационния съд е образувано по подадена частна касационна жалба от Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество, представлявана от Д.Д.-Г. – старши инспектор в ТД на КПКОНПИ – В., против определение №383/03.07.2018г. по възз.ч.гр.д. №312/2018г. по описа на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдено определение №404/17.05.2018г., постановено в закрито съдебно заседание по гр.д. №93/2018г. по описа на Окръжен съд – Разград, с което е прекратено производството по делото поради недопустимост на искането на комисията.

В частната касационна жалба са изложени доводи за наличието на всички пороци на обжалвания съдебен акт по смисъла на чл.281, т.3 ГПК. Поддържа се, че даденото от въззивния съд разрешение, споделящо становището на първата инстанция за недопустимост на мотивираното искане, е в противоречие с множество актове на ВКС. В изложението на основанията за допускане на касационното обжалване, освен твърдението за очевидна неправилност на определението, в хипотезите на чл.280, ал.1, т.1 и т. 3 ГПК се поставя правният въпрос, обусловил изхода на спора, за характера на срока по чл.27 ЗОПДНПИ /отм./.

Производството по гр.д. №93/2018г. по описа на окръжен съд Разград е образувано по предявени от КПКОНПИ против Г.М.С. и С.А.С. искове с правно основание чл.74, ал.1 ЗОПДНПИ /отм./, вр. §5, ал.1 ПЗР ЗПКОНПИ, за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност от 241 658,57 лева. С определение №404/17.05.2018г. съдът е прекратил производството по делото, приемайки, че исковете са недопустими.

Определението на първоинстанционния съд е потвърдено с определение №383/3.07.2018г., постановено по в.ч.гр.д. №312/2018г. по описа на Варненски апелативен съд. За да се произнесе съдът е приел, че срокът за извършване на „предварителна проверка“ по чл.21, ал.2 ЗОПДНПИ /отм./, чиято максимална продължителност е регламентирана в чл.27 ЗОПДНПИ /отм./ в размер на година и половина, е преклузивен. При преценка на установените факти съдът е приел, че в настоящият случай, исковете за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество са предявени в съда на 16.04.2018г., след решение от 17.01.2018г. на Комисията, а преклузивният едногодишен срок по чл.27, ал.1 ЗОПДНПИ/отм./е изтекъл на 02.03.2017 г./след продължаването му с още шест месеца/, поради което предявените искове по чл.74, ал.1 ЗОПДНПИ /отм./ са недопустими. Първоинстанционното определение като правилно е потвърдено. Изложено е и особено мнение на член на съдебния състав, с което приетото от мнозинството разрешение относно характера на срока по чл.27 ЗОПДНПИ /отм./ не се споделя.

Касационният съд приема, че поставеният в изложението на основанията за допускане на касационното обжалване въпрос за характера на срока по чл.27 ЗОПДНПИ /отм./ е обуславящ изхода на настоящия спор и е разрешен от въззивния съд в противоречие с постановеното от ОСГК тълкувателно решение, поради което касационно обжалване следва да се допусне при условията на чл.280, ал.1, т.1 ГПК.

С горепосоченото тълкувателно решение е прието, че предвиденият в чл.27, ал.1 и 2 ЗОПДНПИ /отм./ срок за извършване на проверки и събиране на доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност, е инструктивен, поради което изтичането му не е процесуална пречка за надлежното упражняване и съществуването на правото на иск и на материалното право на държавата за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност, и на незаконно придобито имущество.

Разгледана по същество, частната касационна жалба е основателна.

Предвид приетото в тълкувателното решение задължително тълкуване на поставения въпрос относно характера на срока по чл.27 ЗОПДНПИ /отм./, постановеното от Апелативен съд - Варна определение, и преграждащото развитието на производството определение на Окръжен съд - Разград са неправилни и следва да бъдат отменени. Делото следва да бъде върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Мотивиран от изложеното, Върховният касационен съд, състав на IV г.о.,

О П Р Е Д Е Л И :

ВЪЗОБНОВЯВА производството по делото.

ДОПУСКА касационно обжалване на определение №383/03.07.2018г., постановено по в.ч.гр.д. №312/2018г. по описа на Апелативен съд - Варна.

ОТМЕНЯ определение №383/03.07.2018г., постановено по в.ч.гр.д. №312/2018г. по описа на Апелативен съд - Варна, и определение №404/17.05.2018г., постановено по гр.д. №93/2018г. по описа на Окръжен съд – Разград.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд - Разград за по-нататъшни съдопроизводствени действия.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: